

Elsa Davidsen

BJÓÐAR EINSA- MØLLUM HEIM AT HALDA JÓL

– Jólamánaðurinn hefur alltið verið settur í samband við hugna, gott hjartalag og samveru. Í hesum »selfie-dögum« sært tú inn í stovuna hjá fólki dag og dagliga. Alt sær so hugnaligt og ljósareytt út, men tað er helst ikki alltið allur sannleikin. Sjálvandi vita vit ikki, hvat rørist aftanfyrir hvørja mynd, sigur 55 ára gamla Elsa Davidsen úr Sørvági, sum í ár hefur valt at lata dyrnar upp fyrir teimum, sum møguliga ikki annars høvdu havt eini »ljósareyð« jól

ANNIKA KUNOY IM

Elsa Davidsen býr í Sørvági saman við manninum Ingolf S. Olsen. Elsa eigur trý vaksin børn og tvey ommubørn og Ingolf tvær vaksin gentur, sum búgva í Danmark.

Hon greiðir frá, at nú børnini eru vaksin, og tað bert verða hon, Ingolf og hennara børn á jolum byrjaði hon at hugsa um eini møgulig annarleiðis jól í ár – eini jól, sum kundu gleða onkran annan. Tí valdi hon 12. desember at seta hetta statusið á Facebook vanga sín.

– Ímeðan flest okkara hava pyntað og hugnað um heim okkara í jólamánaðinum, og flest okkara hava umhugað, hvørjar gávur skulu keppast, hvar og nær dunna, gás og annað skal etast og hvar dansast skal um træðið, so eru nogv onnur sum als ikki orka tankan um jólini. Jólini, sum fyrir flest merkir hugnalig samvera við øllum, ið til hoyrir, eru fyrir summi ein sonn marra. Ein marra sum bara má fáa ein enda sum skjótast.

Ein marra, tí tey hvørki hava orku ella hug til jólastákið og sokallaða jólahugnan allan desembermánaða. Hava kanska onki gott at minnst á. Hava ongan at hugna sær saman við ella hugna um. Hava kanska ikki ráð til alt, ið fyrir onnur er ein sjálvfylgja.

Jólini eru, sum so nogv annað vorðin ein pengamaskina uttan líka, so sjálvandi eru fleiri, ið ikki klára at fylgja við.

Hon endar við eini áheitan um at seta seg í samband við seg, um onkur er sum kennir onkran sum sigur

TILVILDARLIG MYND

aleinaður á jolum, tí hon fegin vil bjóða viðkomandi til jóladøgurða saman við sær og familju síni.

Elsa greiðir frá at hon ikki aktivt hevur leitað eftir fólki, sum hon kann bjóða heim at halda jól, men hon hevur fingið boð um fólk sum sita púra einsamøll, eftir at hon skrivaði boðini á Facebook.

– Jólini verða hildin sum tey vanligu verða hildin í okkara heimi, men kanska verða vit nøkur fleiri til borðs, enn vit høvdu væntað, áðrenn eg skrivaði hatta á Facebook, sigur hon.

Spurd um hvat kveikti ynski um at lata dyrnar upp fyrir fólki, sum eru einsamøll á jolum greiðir Elsa frá, at hon í dag hevur betri stundir at hugsa um onnur enn familju sína, nú hon er vorðin eldri. Ynski kemst ikki av tí at hon sjálv hevur roynt at verði einsamøll, men av tí at sjónarmiðið er broytt. Hon er sjálv von við at halda jól saman við nógvum øðrum fólki og minnst aftur á hugnaligu jólini gjøgnum árin.

– Eg havi ikki sjálv upplivað at verið einsamøll. Alt tað eg minnst, hava vit verið nógv fólk savnað um jólini. Sum barn minnst eg tað sum nakað ómetaliga hugnaligt, at øll familjan skiftist um at leggja hús til allar jóladagarnar. Tá vit fingur børn vóru jólini hildin hjá foreldrum mínum, og hetta var ein hugnalig og rokalig tíð. Seinnu árin hava vit tó fyrir tað mesta hildið jól heima, saman við børnum og ommubørnum, sigur Elsa.

– Jólamánaðurinn hefur alltið verið settur í samband við hugna, gott hjartalag og samveru, og í hesum »selfie-dögum« sært tú inn í hvørja stovu hjá fólki dag og dagliga. Alt sær so hugnaligt og ljósareytt út, men tað er helst ikki alltið allur sannleikin. Sjálvandi vita vit ikki, hvat rørist aftanfyrir hvørja mynd.

– Nú er tað einaferð so, at nogv eru einsamøll – púra einsamøll. Nogv sita uttan maka ella børn, og eru kanska komin í tann aldurin, at tey heldu onga familju hava eftir. Tú sært

tey tá tú ert úti, til handils ella fert tær ein biltúr. Tað er alltið onkur, ið er púra einsamallur tí tey veruliga ongan góðan eiga. Summi sita eisini á ellisheiminum, og eru komin í tann aldurin at øll eru farin undan, og ongin er eftir, sum viðkomandi kennir, greiðir Elsa frá.

Hon heldur at vit við aldrinum verða støðugt minni stressaði á jolum. Tá vit eru vorðin eitt sindur eldri skulu vit ikki longur til jólaveitslur í skúlunum ella barnagørðunum og alt tað, sum hoyrir barnafamiljum til í jólamánaðinum.

– Vit taka jólini sum tey koma, og eg haldi at tað er ein av orsøkunum til, at eg hugsi so nogv um tey, ið eru púra einsamøll. Nú havi eg møguliga betri stundir at hugsa, at tað eru altso onnur enn eg og míni. Tað eru fólk, sum als ikki halda jól, snøgt sagt tí tey hava ongan at halda tey saman við, sigur hon.

Hon leggur afturat at nú børnini eru vaksin og tey eru færri í húsi verður tómligari enn undanfarin ár, og tí velur hon at bjóða onkrum, sum veruliga hevur tørv á samveru, heim til sín at halda jól.

– Eg áni ikki hvussu lutan verður, men jólini koma óansæð og verða hildin sum vant. Vónandi fáa vit eini góð og hugnalig jól sum vanligt, og uppaftur hugnaligari hevði tað verið, um vit kundu hugnað um og glett onkran annan. Dunnurnar fara í ovnin óansæð, og tað er ongin trupulleiki at borðreiða til nøkur fleiri, sigur Elsa til endans.

Vit taka jólini sum tey koma, og eg haldi at tað er ein av orsøkunum til, at eg hugsi so nogv um tey, ið eru púra einsamøll»

Elsa Davidsen